

Książeczka Bierzmowania,

czyli
wskazówki i modlitwy

do godnego przyjęcia

św. Sakramentu Bierzmowania

przez

Ks. Lubeckiego.

Za pozwol. wysokiego urzędu biskupiego w Wrocławiu.

Cena 15 fen.

Drukiem i nakładem
Karola Miarki w Mikołowie (Nicolai O.-S.)
1888.

bierzmowan został w kościele w
dnia 188 r.

Książeczka
Bierzmowania,

czyli

wskazówki i modlitwy

do godnego przyjęcia

Św. Sakramentu Bierzmowania

przez

Ks. Lubeckiego.

Za pozwoleniem wysokiego, urzędu biskupiego w Wrocławiu.

 Cena 15 fen.

Drukiem i nakładem
Karola Miarki w Mikołowie (Nikolai O.-S.)
1888.

Czy bierzmowanie jest prawdziwym sakramentem?

Bierzmowanie jest prawdziwym sakramentem, bo posiada swe trzy rzeczy, które do każdego sakramentu św. należą, t. j. 1. znak widzialny, skutkujący, 2. ten znak nam udziela niewidzialną łaskę poświęcającą i 3. jest od Jezusa Chrystusa postanowiony.

Czy P. Jezus prawdziwie ten sakrament postanowił?

Jezus Chrystus postanowił bierzmowanie jako wszystkie inne św. sakramenta Nowego Zakonu, z tą jednak różnicą — mówi św. Tomasz z Akwinu — że bierzmowanie postanowił przez obietnicę a nie przez same udzielenie go. Wprzód bowiem Pan Jezus musiał umrzeć, wprzód zmartwychwstać i do nieba wstąpić, niż udzielił moc Ducha św., która jest właściwym skutkiem tego sakramentu.

Tak też według podania Ojców św. naucza nieomylny kościół św. Już św. Klemens, uczeń apostołów pisze, że go tak nauczał Piotr św. i że to samo i inni apostołowie na rozkaz Pański opowiadali. Ale, że apostołowie św. na rozkaz Pana Jezusa sakrament bierzmowania udzielali, to się jasno pokazuje z dziejów apostoelskich, gdzie w rozdziale 8, 14.—18. tak czytamy:

„Skoro apostołowie, którzy byli w Jeruzalem, usłyszeli, że Samarya przyjęła słowo Boże, posłali do nich Piotra i Jana. Ci przyszedłszy tam, modlili się za nich, aby przyjęli Ducha

św.; (albowiem jeszcze na żadnego z nich nie był zstąpił ale tylko byli pochrzczeni w Imię Pana Jezusa). Tedy wkładali na nich ręce a oni odbierali Ducha świętego.“

Te słowa wyraźnie powiadają, że apostołowie św. sakrament bierzmowania osobnie — po chrzcie świętym — wiernym udzielali jako inszy — drugi sakrament. A św. Paweł to samo według dziejów apostoelskich czynił z nowo - chrzconymi w mieście Efezus: „Byli ochrzczeni w imię Pana Jezusa; a gdy na nich Paweł włożył ręce, zstąpił Duch św. na nich, i mówili (różnymi) językami i prorokowali. (Dz. 19. 5—6.) Tegoby apostołowie św. bez wyraźnego rozkazu Jezusa Chrystusa czynić nie mogli.

Któryż jest zewnętrzny, skutkujący znak bierzmowania?

Kładzenie rąk biskupich na głowę tego, który się daje bierzmować, namaszczenia go na czole chryzmem świętym i słowa, które biskup przy tém wymawia: N. N. (tu biskup wymawia imię osoby, którą bierzmuję) naznaczam cię znakiem krzyża i bierzmuję (wzmacniam) cię chryzmem zbawienia w imię Ojca i Syna i Ducha świętego. Amen.“

Jakie łaski Duch św. szczególnie Apostołom św. udzielił?

1. Uwolnił ich od wszelkiej nieśmiałości, bojaźni, i od wszelkiej wątpliwości.

2. Udzielił im Swego światła, że doskonale poznali całą prawdę.

3. Zapalił serca ich do gorącej miłości i

uczynił ich odważnymi i gorliwym w rozszerzaniu królestwa Bożego.

4. Umocnił ich w ponoszeniu wszelkich cierpień i prześladowania dla wiary i

5. udzieli im dar mówienia rozmaitemi językami i rozróżniania złych duchów.

Cóż sprawia Duch św. w nas?

Oświeca nas, abyśmy poznali prawdy dotyczące się wiary św. i zbawienia jako też piękność cnoty; pobudza nas, abyśmy pragnęli dobre i umacnia nas do wykonania dobrego, nareszcie udziela nam swoje owoce i dary.

Któreż to są dary Ducha św.?

Są to według proroka Izajasza (11, 2—3) następujące siedem: 1. Dar mądrości, która to sprawia, że Pana Boga dobrze poznajemy, niebieskie rzeczy więcej cenimy niżli doczesne i tylko w boskich rzeczach sobie smakujemy i upodobanie mamy. 2. Dar rozumu, przez który to, co nam się do wierzenia podaje, doskonale poznajemy i rozumiemy; o te dary mają dzieci i dorośli P. Boga prosić mianowicie przed nauką chrześcijańską i kazaniem. 3. Dar rady, abyśmy w rzeczach wątpliwych sami sobie i innym umieli dać radę i pomoc; — ten dar mianowicie potrzebny jest a) przełożonym i b) tym, którzy sobie jaki stan wybierają, c) małżonkom, którzy nie dobrze społem żyją i często sobie rady nie wiedzą. 4. Dar mocy, która nas wzmacnia, abyśmy wszelkie przeciwności życia i prześladowanie za cnotę cierpliwie ponosili i zwy-

ciężyli. 5. Dar umiejętności, przez którą samych siebie i nasze powinności poznajemy i środki do wypełnienia naszych powinności według woli bożej. 6. Dar pobożności, która nas pobudza, abyśmy przez wszystkie sprawy nasze panu Bogu się przypodobali ! serca nasze Jego św. służbie poświęcili. 7. Dar bojaźni Boskiej, która w sercach naszych sprawia, że się nie tylko sprawiedliwej kary boskiej, ale nawet najmniejszej obrazy Pana Boga bardziej lękamy, jak wszystkiego złego na tym świecie.

Któreż to są owoce Ducha św.?

Owe dwanaście, które św. Paweł w liście do Gal. (5, 22—23.) wymienia: 1. miłość; 2., radość w Panu; 3. pokój; 4. cierpliwość; 5. dobroć; 6. dobroć; 7. cierpliwość; 8. cichość; 9. wierność; 10. mierność; 11. wstrzemięźliwość; 12. czystość. — Abyś dostał tych darów i owoców Ducha św. mów codziennie tę modlitwę: Przyjdź Duchu św. itd.

Jakie łaski sprawuje w nas ten sakrament?

Ochrzczonym udziela Ducha św. z wszelkimi Jego łaskami i w ten sposób uzupełnia łaskę chrztu św.; dla tego też Ojcowie święci sakrament bierzmowania nazywają uzupełnieniem, zapieczętowaniem itd.

2. Mianowicie udziela nam mocy, abyśmy wiarę św. statecznie wyznawali i podług niej żyli; dla tego się też od łacińskiego słowa „firmare“, t. j. wzmocnić, nazywa „wzmocnienie.“ Człowieka, który się przez chrzest św. stał

dzieckiem bożem, podnosi do godności żołnierza Chrystusowego, stawia go jako żołnierza pod chorągiew Pana, wyraża na nim znak nie-skazitelny, odróżnia go od tych, którzy są ochrzczeni ale jeszcze nie bierzmowani; dla tego bierzmowanie nie może być więcej razy — tylko jeden raz w życiu przyjęte.

Któż może bierzmować?

Zwyczajnie tylko biskupi; bo według Dziejów apostoelskich tylko apostołowie, których następcami są biskupi, przez kładzenie rąk mogli Ducha św. udzielać. To prawo biskupów Augustyn św. nazywa starym zwyczajem, a apostołowie święci im to prawo przekazali.

Co jest ś. chryzmo, którem biskup bierzmuje?

Chryzmo święte, którego według świadectwa Papieża Fabiana już Chrystus Pan przy bierzmowaniu używać kazał, jest oliwa z balsamem zmieszana i oznacza owe łaski, które przez Ducha św. spływają na bierzmowanego; balsam zaś oznacza przyjemną wonność budującego żywota, który według słów apostoła św. Pawła (2 Kor. 2, 15) bierzmowani prowadzić powinni. „Jesteśmy dobrą wonnością Chrystusa Pana.“ Oprócz tego balsam jeszcze okazuje, że przez tę łaskę którą w sakramencie bierzmowania otrzymujemy, zostajemy zabezpieczeni od zarazy grzechowej, podobnie jak się ciało przez balsamowanie zabezpiecza od zgnilizny.

Dla czego się czoło namaszcza chryzmem św. w formie krzyża?

Aby sobie chrześcianin przypomniał, że

się nie śmie ani lękać ani wstydzić, Imię Jezusowe otwarcie wyznawać i że jako wierny żołnierz Chrystusowy pod chorągwią krzyża powinien mężnie walczyć przeciw wszystkim nieprzyjaciołom zbawienia swego.

Dla czego biskup kładzie ręce na bierzmowanych?

To wskazuje, że się w téj chwili prawdziwie Duch św. udziela, jak to apostołowie czynili i pisali, (Żyd. 6, 2.) i że ci, którzy są bierzmowani, pod szczególną obroną i opieką Boga zostają.

Dla czego biskup bierzmowanemu daje lekki policzek?

Dla przypomnienia mu, że za przykładem P. Jezusa i apostołów św. wszelkie przeciwności i prześladowania za wiarę św. cierpliwie powinien znosić, aby tak dostał pokoju prawdziwego, którego mu biskup życzy.

Dla czego się czoło bierzmowanego ociera wata?

1. Aby chryzmo św. nie zostało znieważonem;
2. aby bierzmowanemu przypomnieć, że tę łaskę, którą odebrał, ma zachować; 3. że Ducha św. nie powinien od siebie oddalić przez żaden grzech śmiertelny.

Czy i do bierzmowania należą ojcowie duchowni czyli kmotrowie?

Należą ojciec albo matka duchowna, według płci bierzmowanego; ale ci już powinni być bierzmowani.

Dla czego kmotrowie podczas bierzmowania kładą prawą rękę na prawe ramię bierzmowanego?

Na znak 1., że są świadkami, iż bierzmowany przyrzekł nowe życie według wiary św. prowadzić, 2., że go chcą napominać, aby obietnicę swą dotrzymał, i 3., że mu na prawej drodze cnoty sami dobrym swym przykładem chcą przyświecać.

Jakie powinowactwo powstaje przy bierzmowaniu?

Powstaje powinowactwo duchowne (jako przy chrzcie św.) 1. między tym który bierzmuje, 2. bierzmowanym i 3. jego rodzicami tak dalece, że ojcowie duchowni (kmotrowie) z temi osobami bez dyspensy czyli pozwolenia kościoła małżeństwa zawierać nie mogą. Jednak między chrzestnymi ojcami żadne nie zachodzi powinowactwo duchowne.

Czy sakrament bierzmowania do zbawienia jest potrzebny?

Bierzmowanie do zbawienia nie jest konieczne potrzebne; ale ten, kto ma sposobność do bierzmowania, ciężko by zgrzeszył, gdyby się nie dał bierzmować; bo przez to by pokazał, że sobie P. Boga, Ducha św., Jego łaskę mało albo wcale nie waży. Chrzest św. jest fundamentem wiary św. chrześcijańskiej, dla tego chrzest jest koniecznie potrzebny; ale bierzmowanie tylko uwieńcza dzieło we chrzcie św. rozpoczęte; jak się katechizm rzymski wyraża, przy bierzmowaniu forma prawego chrześcianina dopiero się wydoskonala.

Jak się mamy przygotować do godnego przyjęcia sakramentu bierzmowania?

Kto się chce dać bierzmować powinien

się 1. znajdować w stanie łaski bożej poświęcającej, t. j. przez spowiedz św. oczyścić się ze wszystkich grzechów po chrzcie św. popełnionych; bo ktoby ten sakrament przyjął w stanie grzechu śmiertelnego, ten by popełnił ciężki grzech, 2. powinien być dobrze pouczonym o potrzebnych prawdach wiary św. a mianowicie o tém, co się tyczy św. bierzmowania, 3. musi mieć już bierzmowanych świadków czyli kmo-trów (ojców duchownych), 4. powinien w sercu swoim wzbudzić gorliwe pragnienie darów Ducha św. i Pana Boga o nie prosić, 5. powinien do tego sakramentu przystępować z pobożnością i przy samem bierzmowaniu w sercu zrobić postanowienie, że odtąd chce być i pozostać dobrym i gorliwym chrześcianinem, a nigdy się nie przemiesznić Chrystusowi i kościołowi św. Nareszcie 6. mają sobie ci, którzy chcą zostać bierzmowani, dobrze pamiętać, że już przy pierwszém kładzeniu rąk biskupa powinni być obecni, bo to jest szczególnie znak, do którego jest przywiązane udzielanie darów Ducha świętego, równie też prędzej odejść nie powinni, dopóki biskup nie ukończył bierzmowania i nie odmówił ostatnich modlitw i nie udzielił swego błogosławieństwa. Z tego wszystkiego się pokazuje, że to nie dobrze jest, do bierzmowania posyłać dzieci zbyt młode, bo w takim wieku ani nie wiedzą, co przyjmują, ani się do przyjęcia tego sakramentu dostatecznie przygotować nie mogą, a choćby i bez bierzmowania umarły, jednak mogą być zbawione.

II.
Prośby
do Ducha przenajświętszego
przed bierzmowaniem.

H Y M N V e n i c r e a t o r .

Przybądź Duchu Stworzycielu,
Dusz ludzkich nauczycielu,
Racz łaską swoją obdarzyć
Serca, któreś raczył sprawić.

Tyś Pocieszycielem zwany,
Darem bożym mianowany,
Żywem źródłem i miłością,
Ogniem i duszną światłością.

Darów Twoich siedm liczymy,
Palcem bożym być Cię wiemy,
Objetnicąś jest ojcowską
Zdobiać nas w miłość ojcowską.

Racz dać zmysłom dar światłości,
Pomnażaj w sercach miłości,
A krewkość serca naszego
Utwierdz mocą Bóstwa Twego.

Odpędz od nas czarta złego,
Użycz pokoju Twojego,
Aby za Twoją obroną
Złe odeszło inną stroną.

Racz nam Ojca niebieskiego
Dać poznać i Syna Jego,
I Ciebie Ducha świętego
Od obu pochodzącego.

Bogu Ojcu wszechmocnemu,
Synowi zmartwychwstałemu,
I z Duchem świętym spółecznie
Niech brzmi chwała na wiek wiecznie. A.

Modlitwa

o otrzymanie siedmiu darów Ducha św.

Wszechmogący i wiekuisty Boże! coś mię już raczył odrodzić w wodzie i w Duchu świętym, dopełnij niezmiernej łaski Twojej, spuszczając na mnie Ducha mądrości, który mię nauczy pogardy świata a miłości dóbr wiecznych; Ducha rozumu, który mnie oświeci i da mi zupełne wiary poznanie; rady, który mi poda sposób podobania się Bogu i dostąpienia królestwa Jego; Ducha mężstwa, który mię przyoblecze siłą potrzebną ku zwyciężeniu wszystkich przeszkód zbawienia; Ducha umiejętności, który mię wprowadzi na drogi Pańskie; Ducha pobożności, który służbę ku Bogu uczyni mi słodką i zawsze pożądaną; Ducha bojaźni, który mię natchnie bojaźnią i miłością Boga. Amen.

Modlitwa do najśw. P. Maryi.

O najświętsza Panno Maryo, Oblubienico Ducha św., Ciebie Duch św. już przy poczęciu

od wszelkiej zmaży wolną zachował, prześliczną duszę Twoję łaską swą napełnił, a serce Twoje na mieszkanie sobie obrać raczył. Teraz, kiedy do przyjęcia tegoż samego Ducha św. się przysposabiam, uciekam się do Ciebie, abyś mi pomogła Boskiemu Duchowi św. godny przybytek urządzić. Ty znasz ubóstwo i ułomności moje, wiesz dobrze, że sam ze siebie nic nie potrafię. Ty więc o najdobrotliwsza matko moja, prosz tegoż Ducha świętego, aby on sam serce moje przekształcił i dla siebie przygotował, aby je łaskami swojemi napełnił, a potem mnie przez wszystkie dni życia mego prowadzi, iżbym niegdyś do nieba przyjs i z Tobą wielbić mógł na zawsze tego Ducha św., który z Bogiem Ojcem i Synem żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Litania o Duchu świętym.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
 Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
 Ojcze z nieba Boże,
 Synu Odkupicielu świata Boże,
 Duchu święty Boże,
 Święta Trójco jedyny Boże,
 Duchu św. od Ojca i Syna pochodzący,
 Duchu święty mądrości,
 Duchu święty bojaźni bożej,
 Duchu święty łaski i miłosierdzia,
 Duchu święty wiary, pokoju i miłości,
 Duchu święty pokory i czystości,
 Duchu święty cierpliwości,
 Duchu święty skrucy i żalu,

Zmiłuj się nad nami!

Duchu święty światłości serca,
 Duchu święty wesele wybranych,
 Duchu święty Oświecicielu proroków,
 Duchu święty mądrości apostołów,
 Duchu święty czystości panińskiej,
 Duchu święty pocieszycielu nasz,
 Duchu święty wodzu i przewodniku nasz,
 Bądź nam miłościw, przepuść nam Panie!
 Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas Panie.

Zmiłuj się nad
 nami!

Od wszelkiego grzechu i pokusy,
 Od sprzeciwiania się uznanęj prawdzie
 wiary św.

Wybaw nas Duchu święty

Boże!

Od zbytecznej ufności w miłosierdzie Boga,
 Od wszelkiej rozpaczey,
 Od złości i nienawiści,
 Od zatwardziałości serca,
 Od wszelkiego niedbalstwa,
 Od wszelkich złych i nieczystych spraw
 i myśli,

Od nagłej i niespodziewanej śmierci,
 Od potępienia wiekuistego,

My grzeszni ciebie Boga prosimy, wysłuchaj nas
 Boże!

Abyś kościół Twój święty rządzić i zachować raczył,

Abyś Namiestnika apostolskiego i wszystkich duszpasterzy w świętej pobożności utrzymywać raczył,

Abyś nas w pobożności i pokorze utwierdzić raczył,

Abyś nam stałości i mężstwa udzielić raczył,

Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy po-

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Duchu św. Boże

żądaniu podnosić raczył, Abyś nas oczyściwszy na godne mie- szkanie dla siebie poświęcić raczył, Abyś nas w cierpieniach naszych po- cieszać raczył, Abyś nas w łasce Twojej utwierdzać i zbawić raczył, Abyś nas wszystkich do uczestnictwa chwały wiekuistej doprowadzić raczył, Przez wieczne pochodzenie od Ojca i Syna, Przez poczęcie Maryi Dziewicy, najświęt- szej Matki Jezusa Chrystusa, Przez przyjście Twoje w językach ognistych. Abyśmy Ciebie miłowali i dla Ciebie grzechów się strzegli, Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, odpuść nam Panie! Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Pany! Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami! Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas. Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson. Ojcze nasz, Zdrowaś Marya. V. Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, R. I Ducha prawego odnow we wnętrzoś- ciach moich. V. Panie wysłuchaj modlitwy nasze, R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.	Ciebie prosimy, wy- słuchaj nas Duchu święty Boże! Panie! Panie!
---	---

Módlmy się.

Przyjdź Duchu święty, racz napętnić serca Twoich wiernych a ogień Twój miłości racz w nich zapalić, któryś przez rozliczność języków wszystkie narody w jedności wiary zgromadził. O Boże, któryś serca wiernych Twoich oświeceniem Ducha św. nauczyć raszył, daj nam w tym Duchu dobrze rozumieć i z jego łaskawego pocieszenia zawsze się weselić. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Boże, któryś apostołów Twoich Duchem św. obdarzył, racz użyczyć ludowi Twemu pobożnej proźby skutecznienie, aby którym dałeś wiarę, tychże szczodrobliwie ubogaciłeś pokojem, przez Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który w jedności tegoż Ducha świętego żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

III.

Ceremonie

przy udzielaniu św. Bierzmowania.

Jakie modlitwy odprawia biskup, udzielając św. bierzmowanie?

Oto następujące: złożwszy z głowy mitrę, podnosi się i mówi: »Wszechmogący, wieczny Boże, któryś oto tych służebników Twoich przez wodę i Ducha św. do nowego żywota powołał i odpuszczenie wszystkich grzechów im udzielił, racz też na nich z nieba zlać siedmiorakie dary Ducha świętego. Amen.

»Ducha mądrości i rozumu.« Amen.

»Ducha rady i mocy.« Amen.

»Ducha umiejętności i pobożności.« Amen.

»Napełnij ich Duchem bojaźni Twojej i naznacz ich znakiem krzyża Chrystusowego, aby otrzymali żywot wieczny, przez tegoż Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą w jedności Ducha św. żyje i króluje na wieki wieków. Amen.«

Czemuż biskup dla tych, którzy się mają bierzmować, prosi mianowicie o Ducha bojaźni Bożej?

Ponieważ dziecinna bojaźń Pańska jest

źródłem wszelkiego dobrego, początkiem życia i wszelkiej mądrości i temu, który ją posiada, wyjednywa wieczne zbawienie. (Ps. 111, 1.)

(Biskup siedzi na tronie swoim przed ołtarzem, z mitrą na głowie i berłem w lewej ręce. Którzy mają być bierzmowani klęczą w miejscu naznaczoném.)

Biskup, podniósłszy się składa mitrę z głowy i mówi:

V. Bóg Duch święty niechaj zstąpi na was a moc
Najwyższego niech zachowa was od grzechu.
R. Amen.

Teraz żegna się biskup znakiem krzyża św. (toż samo czynią i klęczący) i mówi:

V. Wspomożenie nasze w Imię Pańskie.

R. Który stworzył niebo i ziemię.

V. Panie wysłuchaj modlitwę moję.

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim. Módlmy się:

Tu podnosi biskup ręce ku klęczącym i mówi:

Wszechmogący wieczny Boże, który w dobroci Twojej tych oto sług Twoich z wody i Ducha św. odrodzić i odpuszczenie wszystkich grzechów dać im raczyłeś, ześlij z nieba na nich Pociuszyciela Twego Ducha ś. z siedmiu darami Jego.

R. Amen.

V. Ducha mądrości i rozumu.

R. Amen.

V. Ducha rady i męztwa.

R. Amen.

V. Ducha umiejętności i pobożności.

R. Amen.

Napełnij ich Duchem bojaźni Twojej i

naznacz ich znakiem krzyża św. † bądź im miłościw do żywota wiecznego. Przez tegoż Jezusa Chrystusa Syna Twego, Pana naszego który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha św. w wszystkie wieki wieków. Amen.

Teraz kładzie biskup ręce na każdego, mającego przyjąć św. Bierzmowanie i namaszcza ich chryzmem. Ojcowie duchowni stoją za klęczącymi, kładą rękę prawą na ramię prawe klęczącego, biskup namaszczając czoła znakiem krzyża św. mówi:

Naznaczam cię znakiem krzyża † i potwierdzam cię krzyżem zbawienia w Imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen.

Teraz daje biskup bierzmowanemu lekki policzek i mówi:

Pokój z tobą.

Dokończywszy ceremonii nad wszystkimi umywa biskup ręce, przyczem się odśpiewują następujące słowa Pisma św.:

Umocnij to, o Boże, coś w nas spełnić raczył od kościoła Twego świętego, który jest w Jeruzalem.

Złożywszy mitrę modli się biskup zwrócon ku ołtarzu i mówi:

V. Okaż nam Panie zmiłowanie Twoje.

R. A błogością Twoją obdarz nas.

V. Panie wysłuchaj modlitwę moję.

R. A wołanie moje niech przyjdzie do ciebie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Wszyscy bierzmowani klękają na kolana, a biskup stojąc mówi:

Módlmy się: O Boże który dając apostołom Twoim Ducha św. chciałeś, aby przez nich

i ich następców udzielan był wszystkim wier-
nym, spojrzij łaskawie na usługę niskości na-
szej i spraw, aby tenże Duch św. zstąpić ra-
czył w serca tych, których czoła chryzmem św.
namaszczać naznaczyliśmy znakiem krzyża świę-
tego; a niech obierze w nich mieszkanie swoje
i niechaj ich przysposobić raczy na przybytek
chwały swojej, On, który z Ojcem i Duchem
św. żyje i króluje, Bóg na wieki wieków. Amen.

Otoż tak błogosławion będzie wszelki bo-
jący się Boga.

Teraz twarzą ku bierzmowanym zwrócony żegna
ich biskup znakiem krzyża św. i mówi:

Niechaj błogosławi † was Pan z Syonu, aby-
ście oglądali dobra Jerozolimy po wszystkie dn
życia waszego i abyście mieli żywot wieczny

Tak tedy skończyło się św. bierzmowanie. Biskup
odchodzi, a bierzmowani mówią moiły dziękczynne.

IV.

Po bierzmowaniu.

Cóż mamy po odebraniu bierzmowania czynić?

Nie powinniśmy zaraz wychodzić z kościoła ale sobie na spokojném miejscu w kościele uklęknąć, Duchowi św. za Jego łaskę serdecznie podziękować i odprawić modlitwę na kartce przy bierzmowaniu otrzymanej. 2. Trzeba odnowić przyrzeczenie, że teraz chcemy P. Bogu wiernie służyć, wiarę św. zachować, a nigdy się jój nie wstydzić i zawsze podług niej żyć. 3. Mamy się każdodziennie przez pobożne życie jako rzymsko-katolicy odznaczać, aby i innowiercy poznali dobre owoce łask Ducha św. przy bierzmowaniu odebranych, i aby się uczyli czcić i kochać kościół św., który dziatkom swoim tak wielkie dary udziela.

Modlitwy

p o b i e r z m o w a n i u,

które w roku często trzeba powtórzyć.

Dzięki Ci o Duchu św., żeś mnie przez św. sakrament bierzmowania łaską

swoją obdarzyć i przeciw wszelkim pokusom i prześladowaniom, jakie mnie spotkać mogą, wzmocnić raczył; jak najpokorniej proszę Cię, racz mnie przez wewnętrzne natchnienia Twoje zawsze pobudzać, żebym we wszelkich niebezpieczeństwach zbawienia mojego wiernie z łaską Twą wspólnie pracował a nigdy z bojaźni lub ze wstydu przed światem nie przestąpił przykazań boskich albo kościelnych. Daj mi tę łaskę, abym pierwój umarł aniżeli bym Ciebie, o Duchu przenajświętszy, miał zasmucić, Twoim natchnieniom się sprzeciwić, albo Ciebie przez grzech śmiertelny od siebie oddalić. Amen.

Modlitwa druga po bierzmowaniu.

O Duchu Przenajświętszy, któryś jest dawcą wszystkiego dobrego i źródłem wszelkiego szczęścia, w najgłębszem upokorzeniu upadam przed Boskim Twym majestatem, dziękując Ci za łaskę niewysłowioną, żeś me także serce obrał za przybytek mieszkania Twojego i utwierdził je Twemi dary! O jakże Ci dziękować należyście za tę łaskę bierzmowania św. Nie

opuszczaj mnie nigdy, o Duchu św., Duchu światłości i mocy. Ty, który oczyszczasz z winy, który leczysz rany, który dodajesz słabym męstwa, który podnosisz padających, oświecaj i nadal rozum mój i pojęcie moje, udzielaj zawsze łaski, dobrej rady, pouczaj mnie, niech dar odwagi i męstwa, dar prawdziwej pobożności i bojaźni Twojej nigdy mnie nie opuszcza, abym Ciebie Panie i Boże mój zawsze miał na pamięci. Spraw to, o Duchu Przenajświętszy, ozdobo nasza w życiu a przy śmierci ucieczko, abym Cię czcząc w duchu i prawdzie w kościele Twoim na ziemi, mógł Cię posiadać na wieki w niebie. Amen.

Biblioteka Śląska w Katowicach

Id: 0030000455339

Pracownia I 212765
Śląska

Zaproszenie do przedpłaty

na

Żywot Bogarodzicy

Najświętszej Panny Maryi

Jej Oblubieńca św. Józefa,

połączony

z opisem najgłówniejszych miejsc cudownych
czcicieli Maryi,

opracowany podług

O. Benedyktyń, ks. Beat. Rohner'a.

Z przedmową Jego Książęco-Arcybiskupiej Mości
Dr. Alberta Eder, Księcia-Arcybiskupa w Salzburgu.

Aprobowane przez książęco-biskupi urząd w Wrocławiu.

Poleczone przez 33 Książąt Kościoła św.

Ozdobione w 8 ślicznych obrazów kolorowych
i w przeszło 700 drzeworytów.

Dzieło to wychodzi od 1. stycznia 1888 r. w miesięcz-
nych zeszytach i obejmować będzie 20—24 zeszytów.
Cena zeszytu 50 fen.

Mikołów (Nikolai O.-S.)

Drukiem i nakładem Karola Miarki.

Wydawnictwo dzieł ludowych.

Polecam następujące broszurki modlitewne z ślicznymi kolorowemi obrazkami:

I. „Bez przestanku się módlcie,“

Zbiór modlitw odpustowych ze skarbu kościoła św. rzymsko-katolickiego

dla użytku codziennego, z dwoma ślicznymi obrazkami kolorowemi.

Cena egzempl. 25 fen., 100 egzempl. 20 mk.

2. Przegląd najosobliwszych obietnic Zbawiciela naszego

na korzyść czcicieli Jego Przenajświętszego Serca z pism błogost. Małgorzaty Maryi Alacoque; z obrazkami kolorowemi: Najwierniejsze wyobrażenie Serca Jezusowego i Postać Pana Jezusa z Przenajśw. Sercem.

Cena egzempl. 15 fen., 100 egzempl. 10 mk.

3 Prawdziwe wyobrażenie

Przenajśw. Oblicza P. naszego Jezusa Chryst.

które przechowują i czczą w Rzymie w Bazylice św. Piotra w Watykanie; z dwiema obrazkami kolorowemi.

Cena egzempl. 15 fen., 100 egzempl. 10 mk.

Powyższe trzy książeczki są zaopatrzone w aprobatę kościelną Przewiel. Kapituły Wrocławskiej.

Za przesłaniem 60 fen. w znaczkach pocztowych przesyłam powyższe trzy broszurki franko.

Wydawnictwo dzieł ludowych:

Karol Miarka

w Mikołowie (Nicolai O.-S.)